

kun 2 pct., der får påbud og forbud, og 2 pct., der får en bøde eller en politianmeldelse. Så vi er nede i småtingsafdelingen, for så vidt angår vores smileytildeling, der jo også hænger sammen med hele vores fødevarekontrolindsats.

Det tilbud, vi har kreeret, er jo ikke et spørgsmål om at lave en ringere kontrol. Det kan der ikke være tale om. Det er jo ikke, fordi en mindre virksomhed skal have en ringere kontrol; det er jo indlysende klart. Vi har bare sagt, at vi godt vil prøve at lave noget, der er mindre kompliceret end de store virksomheders branchekoder, som de små overhovedet ikke kan håndtere. Så det er simpelt hen for at prøve at løfte niveauet, som jeg sagde før, så vi ikke står i 2005 og må se, at der er nogle, der går bag af dansen. Det vil vi jo ikke kunne leve med. Så det er simpelt hen et ønske om hurtigere at være med til at få et tilfredsstillende niveau også i den type butikker.

Og så må jeg også sige, at der jo aldrig er nogen, der har påstået, at antallet af mikrobiologiske prøver var et udtryk for, hvor høj fødevaresikkerheden var. Vi kan jo alligevel ikke være alle steder altid, og derfor er egenkontrollen afgørende.

Til fru Ritt Bjerregaard skal jeg sige, at vi foretager selvfølgelig en løbende evaluering – det er da klart – i Fødevaredirektoratet, for at se, om det, vi har sat i værk, så også virker. Det er jo ikke sådan, at vi med bind for øjnene bare kører ud ad landevejen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen for det sidste spørgsmål i denne omgang.

Keld Albrechtsen (EL):

Når man på baggrund af en svækket offentlig kontrol alligevel må konstatere, at der er problemer i hvert fald i 2 pct. af tilfældene – det er jo nok til, at mange mennesker kan blive ganske alvorligt syge – så synes jeg, at ministeren arbejder med et sænket ambitionsniveau hele tiden.

Ministeren hævdede for lidt siden, at der ikke skete en reduktion af kontrollen i år. Men vi fik da at vide i forbindelse med nedlæggelsen af Region Nordjylland, at der f.eks. ville være prøver, som man ganske enkelt ikke kunne lave i det offentlige system i Danmark mere, fordi de eksperter, vi havde, skaffede ministeren sig af med. Så jeg synes, billedet er mere kompliceret og mere alvorligt, end ministeren forsøger at give Folketinget indtryk af.

Derfor vil jeg godt bede ministeren, om vi ikke kunne få en skriftlig redegørelse for, hvordan det forløb med egenkontrollen rent faktisk er, når vi ser på de små virksomheder – også opdelt, således at vi får tallene for de enkelte brancher for sig, f.eks. restaurationer for sig. Jeg har altså en mistanke om, at det er i de områder, hvor problemerne kan være størst, at det også går langsomt, og så var det jo dér, kræfterne skulle sættes ind for at få en god kontrol.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):
Jeg vil godt anfægte hr. Keld Albrechtsens udsagn om, at der skulle være en svækket offentlig kontrol. Det har ikke hold i virkeligheden. Antallet af kontrolbesøg er ikke nedsat overhovedet. De er der stadig væk ude i butikkerne.

Vi har derimod klart målrettet vores besøg ekstraordinært til de virksomheder, hvor vi ved der kan være problemer. Er der konkret mistanke, så udtager vi selvfølgelig en prøve og offentliggør de kontrolresultater, vi kommer frem til. Så jeg synes, at hr. Keld Albrechtsens behjertede forsøg på at tegne et billede af en fødevarekontrol, der er fuldstændig ude af hænderne på ministeriet og på ministeren, er fuldstændig fejlagtig.

Kl. 16.30

Men vi får lejlighed til at drøfte det her på et senere tidspunkt, for der skal også være et samråd i Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Så endnu en gang får jeg lejlighed til at fortælle om regeringens politik på fødevarekontrolområdet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 29:

Forslag til folketingsbeslutning om, at Nationalbanken udbyder et betalingskort i lighed med dankortet.

Af Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Line Barfod (EL).

(Fremsat 7/11 2002).

Forslaget sattes til forhandling.